

با کودکانی که «چغلی» می‌کنند چگونه رفتار کنیم؟

یک روانشناس کودک و نوجوان با بیان اینکه اغلب کودکان بعد از ورود به مدرسه به دلایل مختلفی شکایت دیگران را به والدین و معلمان خود می‌کنند...

یک روانشناس کودک و نوجوان با بیان اینکه اغلب کودکان بعد از ورود به مدرسه به دلایل مختلفی شکایت دیگران را به والدین و معلمان خود می‌کنند، گفت: برخی از این کودکان برای حفظ دوستان خود از اشتباهات اخلاقی و فیزیکی و برخی دیگر برای تایید رفتار و بهتر جلوه دادن خود اقدام به چغلی یا جاسوسی همسالان خود می‌کنند، در این حالت والدین می‌توانند با چشم پوشی و نادیده گرفتن صحبت های کودک او را از این رفتار باز دارند.

لیلا صادقی در گفت و گو با ایسنا، بیان کرد: اغلب کودکان به دلیل بد رفتاری همکلاسی هایشان، تخلف همسالان خود در کارها وhellip; آن رفتار را به بزرگترها، والدین، معلم یا کادر آموزشی مدرسه گزارش می دهند، برخی از آنها گرفتار این نظریه می شوند که باید همکلاسی یا دوستان خود را از اشتباه اخلاقی و فیزیکی حفظ کنند، آنها معلم یا کادر آموزشی را روش موثری برای برخورد با دانش آموز متخلف می دانند و برای گرفتن تایید رفتار و بهتر جلوه دادن خود اقدام به چغلی یا جاسوسی آن کودک می کنند.

این روانشناس با بیان اینکه برخی والدین خیرچینی را با راهنمایی گرفتن کودکان از والدین اشتباه می گیرند، گفت: اگر کودکی به والدینش اطلاع دهد که برادرش روی تخت می پرد این کار خیرچینی محسوب می شود، این درحالیست که اگر برادرش روی تخت خواب خود آتش روشن کرده باشد باید آن را به والدینش اطلاع دهد تا آنها را از این مسئله آگاه کند.

وی معتقد است که والدین می توانند هنگام جاسوسی کردن کودکان، آنها را با جمله ای کوتاه مانند "خوشحالم که تو قانون را می دانی" تصدیق کنند، این کار نیاز دانش آموزان را به توجه و تایید ارضا می کند بدون آنکه به جاسوسی کودک امتیازی داده شود.

بنابر اظهارات این روان درمانگر، اگر کودکی به چغلی و جاسوسی کردن دیگران عادت دارد والدین باید به این مسئله توجه کنند که با چشم پوشی و نادیده گرفتن صحبت های کودک او را از این رفتار باز دارند و هرگاه او بدون جاسوسی مشکلی را حل کرد او را تحسین کنند، این کار به کودک آموزش می دهد که او بدون چغلی نیز می تواند جلب توجه کند.

صادقی در ادامه به کودکانی که از رفتار اشتباه فردی ناراحت یا عصبانی هستند و با کمک خواستن از معلم خویشتن داری خود را نشان می دهند، اشاره کرد و افزود: در این حالت والدین و کادر آموزشی می توانند به مشکلی که برای کودک پیش آمده ورود کنند، اما باید سعی کنند به جای برچسب گذاری برنده و بازنده به کودکان، در احساساتشان بی طرف باشند و با آرامش رفتار صحیح را به آنها یادآوری کنند.

وی با بیان اینکه درستی یا نادرستی جاسوسی کودکان به شیوه برخورد معلم یا مربیان با این رفتارها بستگی دارد، تصریح کرد: از زمانی که کودک نسبت به محیط شناخت پیدا می کند ممکن است اقدام به جاسوسی یا چغلی دیگران کند اما این رفتار از سن هفت سالگی شیوع می یابد.